

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0099

Sytuacja w Syrii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie sytuacji w Syrii (2014/2531(RSP))

(2017/C 093/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Syrii,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych dotyczące Syrii, w szczególności z dnia 20 stycznia 2014 r.; uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Syrii,
 - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton w sprawie Syrii, a w szczególności jej uwagi przedstawione na drugiej konferencji genewskiej w sprawie Syrii w dniu 22 stycznia 2014 r., a także jej oświadczenie w sprawie decyzji Zgromadzenia Ogólnego Narodowej Koalicji Syryjskich Sił Rewolucyjnych i Opozycyjnych o udziale w drugiej konferencji genewskiej z dnia 18 stycznia 2014 r.,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 z dnia 27 września 2013 r. w sprawie zniszczenia syryjskiej broni chemicznej; uwzględniając sprawozdanie końcowe delegacji ONZ ds. zbadania domniemań o stosowaniu broni chemicznej w Syryjskiej Republice Arabskiej, opublikowane w dniu 12 grudnia 2013 r.,
 - uwzględniając oświadczenia w sprawie Syrii złożone przez komisarz ds. współpracy międzynarodowej, pomocy humanitarnej i reagowania kryzysowego Kristalinę Georgiewą,
 - uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 24 września 2013 r. w sprawie dalszego pogarszania się sytuacji w zakresie praw człowieka i sytuacji humanitarnej w Syryjskiej Republice Arabskiej,
 - uwzględniając 6. sprawozdanie niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ONZ do spraw Syryjskiej Republiki Arabskiej z dnia 11 września 2013 r.,
 - uwzględniając komunikat końcowy grupy działania na rzecz Syrii (komunikat genewski) z dnia 30 czerwca 2012 r., uwzględniając drugą konferencję genewską, która rozpoczęła się dnia 22 stycznia 2014 r., oraz uwagi wstępne i podsumowujące sekretarza generalnego ONZ,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając międzynarodowe zobowiązania Syrii, takie jak Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karnania, Konwencję o prawach dziecka i protokół fakultatywny do niej w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne oraz Konwencję w sprawie zapobiegania i karnania zbrodni ludobójstwa,
 - uwzględniając konwencje genewskie z 1949 r. oraz dodatkowe protokoły do nich,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że przemoc w Syrii nadal się nasila, a liczba ofiar śmiertelnych stale wzrasta; mając na uwadze, że według ONZ od rozpoczęcia brutalnej rozprawy z uczestnikami pokojowych protestów w Syrii śmierć poniosło ponad 130 000 osób, w większości cywilów; mając na uwadze, że według szacunków Biura ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) 9 mln osób na terenie Syrii potrzebuje pomocy humanitarnej, z czego ponad 6,5 mln osób zostało przesiedlonych wewnątrz kraju, a liczba uchodźców z Syrii, przebywających głównie w Turcji, Jordanii, Libanie, Egipcie i Iraku, wynosi ponad 2,3 mln;
- B. mając na uwadze, że dramatyczna sytuacja w zakresie praw człowieka, sytuacja humanitarna oraz sytuacja w zakresie bezpieczeństwa wciąż ulegają pogorszeniu; mając na uwadze, że reżim Assada i bezkompromisowe ugrupowania popierające ten reżim dopuszczają się naruszeń praw człowieka na wielką skalę, w tym takich jak masakry i inne bezprawne egzekucje, arbitralne aresztowania i bezprawne przetrzymywanie, branie zakładników, wymuszone zaginięcia, egzekucje więźniów, systematyczne tortury i brutalne traktowanie, przemoc seksualna oraz naruszenia praw dziecka; mając na uwadze, że syryjski reżim, prowadząc politykę zbiorowego karnania cywilów, zrównał z ziemią całe okolice; mając na uwadze, że ogromne zniszczenia na obszarach miejskich doprowadziły do desperacji i masowych wysiedleń ludności cywilnej;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

- C. mając na uwadze, że istnieją dowody na doraźne, pozasądowe egzekucje i innego rodzaju naruszenia praw człowieka popełniane przez siły będące w opozycji do reżimu Assada; mając na uwadze, że z reżimem Assada walczy do 2 000 różnych frakcji, w tym wiele zorganizowanych elementów przestępczych; mając na uwadze, że wzrasta obecność i infiltracja bojówek powiązanych z Al-Kaidą, takich jak Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie (ISIL) i Front Obrony Ludności Lewantu, do których należy wielu bojowników pochodzących z zagranicy, także z UE, o radykalnych poglądach islamskich; mając na uwadze, że radykalizacja stanowi wielkie niebezpieczeństwo w regionie;
- D. mając na uwadze, że coraz większa ingerencja podmiotów zewnętrznych, dostawy wojskowe i wsparcie polityczne z ich strony, a także przedłużający się podział wśród społeczności międzynarodowej, w tym na forum Rady Bezpieczeństwa ONZ, przekształcają ten konflikt w wojnę zastępczą;
- E. mając na uwadze, że fotograf zbiegły z syryjskiej policji wojskowej dostarczył Syryjskiemu Ruchowi Narodowemu 55 000 zdjęć cyfrowych ok. 11 000 ofiar, co sugeruje powszechne i systemowe naruszanie międzynarodowego prawa humanitarnego przez reżim; mając na uwadze, że międzynarodowi eksperci wysokiego szczebla w dziedzinie prawa zbadali te fotografie i stwierdzili, że zbadany materiał dostarcza jasnych, możliwych do przyjęcia przez sąd dowodów na systematyczne tortury i zabijanie więźniów przez agentów rządu syryjskiego oraz że dowody takie służyłyby do poparcia ustaleń o popełnianiu zbrodni przeciwko ludzkości oraz zbrodni wojennych;
- F. mając na uwadze, że krwawy kryzys w Syrii spowodował katastrofę humanitarną na skalę niemającą precedensu w historii współczesnej i nie ma widoków na zakończenie tego kryzysu; mając na uwadze, że ponad połowa osób dotkniętych kryzysem to dzieci, które cierpią z powodu głodu, niedożywienia i chorób; mając na uwadze, że brak dostępu do żywności, wody, podstawowej opieki medycznej, higieny, schronienia oraz edukacji to tragiczny wymiar tej katastrofy humanitarnej; mając na uwadze, że dostawy pomocy humanitarnej utrudniają brak bezpieczeństwa, odmowa dostępu przez władze syryjskie, a także przeszkody infrastrukturalne;
- G. mając na uwadze, że konflikt szczególnie dotknął grupę 560 000 uchodźców palestyńskich w Syrii; mając na uwadze, że 250 000 Syryjczyków nie może wydostać się z oblężonych lub trudno dostępnych obszarów, 18 000 uchodźców palestyńskich przebywających w obozie dla uchodźców Jarmuk na obrzeżach Damaszku jest narażonych na masowe cierpienia, a według doniesień 57 osób zmarło z głodu; mając na uwadze, że w wyniku negocjacji w sprawie obozu dla uchodźców Jarmuk w Damaszku przebywające tam osoby otrzymały pewną pomoc, jednak potrzeby są zdecydowanie większe;
- H. mając na uwadze, że trwająca przemoc dramatycznie zagraża stabilizacji krajów sąsiednich, zwłaszcza ze względu na masowe ucieczki uchodźców; mając na uwadze, że kraje te same stoją przed ogromnymi wyzwaniami wewnętrznymi, przy czym szczególnie zagrożone są Liban i Jordania; mając na uwadze, że pograżenie się Libanu w brutalnym konflikcie nie tylko z pewnością doprowadzi do kryzysu humanitarnego, lecz także grozi zapaścią w regionie;
- I. mając na uwadze, że w dniu 22 stycznia 2014 r. sekretarz generalny ONZ zainaugurował drugą konferencję genewską w sprawie Syrii, której celem jest wypracowanie politycznego rozwiązania konfliktu poprzez kompleksowe porozumienie między rządem syryjskim a opozycją co do pełnego wdrożenia komunikatu genewskiego, w którym wezwano do utworzenia rządu tymczasowego z myślą o przeprowadzeniu wyborów; mając na uwadze, że konstruktywny udział wszystkich zainteresowanych podmiotów w procesie pokojowym jest decydujący dla wypracowania trwałego rozwiązania politycznego; mając na uwadze, że w dniu 18 stycznia 2014 r. Zgromadzenie Ogólne Narodowej Koalicji Syryjskich Sił Rewolucyjnych i Opozycyjnych postanowiło przyjąć zaproszenie do udziału w tym procesie, jednak część grup rebeliantów nie była reprezentowana; mając na uwadze, że do udziału w konferencji w Szwajcarii zaproszono Iran, po czym zaproszenie to wycofano; mając na uwadze, że w dniu 31 stycznia 2014 r. zawieszono negocjacje, a kolejną rundę rozmów zaplanowano na 10 lutego 2014 r.; mając na uwadze, że podczas rozmów drugiej konferencji genewskiej toczą się walki;
- J. mając na uwadze, że w dniu 15 stycznia 2014 r. w Kuwejcie odbyła się 2. Międzynarodowa Konferencja Darczyńców na rzecz Syrii, podczas której zadeklarowano wsparcie finansowe w wysokości 2,4 mld USD, jednak kwota ta nadal nie wystarcza na ogromne potrzeby humanitarne szacowane przez różne organy ONZ na kwotę 6,5 mld USD; mając na uwadze, że pomoc humanitarna UE dla Syrii i krajów sąsiednich sięgnęła 1,1 mld EUR;
- K. mając na uwadze, że wielu pokojowych działaczy społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka, intelektualistów, przywódców religijnych – w tym dwóch uprowadzonych biskupów, Ioann Ibrahim i Bulos Jazigi, dziennikarzy i pracowników służby zdrowia jest prześladowanych, aresztowanych, torturowanych lub porywanych przez reżim syryjski, a coraz częściej także przez grupy rebeliantów; mając na uwadze, że laureatka Nagrody Sacharowa z 2011 r. Razan Zajtuna została uprowadzona wraz z mężem i innymi obrońcami praw człowieka w Damaszku w grudniu 2013 r., a ich los pozostaje nieznany;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

- L. mając na uwadze, że w dniu 12 grudnia 2013 r. misja ds. zbadania domniemań o stosowaniu broni chemicznej w Syryjskiej Republice Arabskiej stwierdziła, że w 2013 r. dochodziło do użycia broni chemicznej przeciw żołnierzom i/lub cywilom, w tym dzieciom; mając na uwadze, że w dniu 27 września 2013 r. jednogłośnie przyjęto rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 (2013), w której m.in. poparto szybkie przerwanie syryjskiego programu broni chemicznej, co powinno nastąpić do 30 czerwca 2014 r.; mając na uwadze, że tylko 5 % całego arsenału wysłano do zniszczenia poza krajem; mając jednak na uwadze, że ogromną większość ofiar śmiertelnych i obrażeń powoduje broń konwencjonalna; mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach reżim Assada używał na wielką skalę bomb beczkowych, powodujących masowe ofiary śmiertelne;
- M. mając na uwadze, że w przeciągu ostatniego roku liczba wniosków o azyl składanych przez Syryjczyków w UE stale rosła, a problem z uchodźcami z Syrii to pierwszy test zmienionego niedawno wspólnego systemu azylowego;
- N. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 9 października 2013 r. Parlament zachęcił państwa członkowskie, by w uzupełnieniu obowiązujących aktualnie kwot krajowych i przyjmowania uchodźców na zasadach humanitarnych zaspokajały najpilniejsze potrzeby, zapewniając bezpieczny wjazd na terytorium UE, tak aby można było na określony czas przyjmować Syryjczyków, oraz dokonując przesiedleń;
1. stanowczo potępia powszechne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego popełniane przez reżim Assada, w tym wszelkie akty przemocy, systematyczne tortury i egzekucje więźniów; potępia wszelkie naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego przez zbrojne grupy będące w opozycji do reżimu; stanowczo potępia wszelkie naruszenia i nadużycia popełniane w stosunku do dzieci i kobiet, zwłaszcza wykorzystywanie seksualne i przemoc seksualną, w tym popełniane w imię dżihadu (*dżihad al-Nikah*); stanowczo potępia coraz liczniejsze zamachy terrorystyczne skutkujące licznymi ofiarami śmiertelnymi i zniszczeniami popełniane przez ekstremistyczne organizacje i osoby związane z Al-Kaidą; wzywa do położenia kresu wszelkim działaniom wojennym w Syrii; podkreśla, że winni powszechnych, systematycznych i rażących naruszeń praw człowieka w Syrii muszą zostać pociągnięci do odpowiedzialności i stanąć przed sądem; popiera apel UE skierowany do wszystkich zagranicznych bojowników w Syrii, w tym do Hezbollahu, o natychmiastowe wycofanie się oraz wstrzymanie wszelkiego finansowania i wsparcia z zewnątrz;
 2. składa kondolencje rodzinom ofiar; wyraża podziw dla odwagi Syryjczyków oraz ponownie zapewnia o swojej solidarności z ich walką o wolność, godność i demokrację;
 3. wyraża zaniepokojenie rosnącym zaangażowaniem w konflikt w Syrii ekstremistycznych ugrupowań islamistycznych oraz zagranicznych bojowników, eskalacją przemocy o podłożu religijnym i etnicznym w tym kraju, a także dalszym rozdrobnieniem opozycji oraz jej wewnętrznymi podziałami; nadal zachęca Narodową Koalicję Syryjskich Sił Rewolucyjnych i Opozycyjnych do tworzenia bardziej zjednoczonego, integracyjnego i zorganizowanego frontu opozycyjnego, zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz;
 4. podtrzymuje swoje stanowisko, że polityczne rozwiązanie powinno gwarantować jedność, nienaruszalność terytorialną, suwerenność i niepodległość Syrii;
 5. w pełni popiera drugą konferencję genewską w sprawie Syrii, która powinna stanowić pierwszy krok w procesie prowadzącym do politycznego i demokratycznego rozwiązania konfliktu, podkreśla również podstawowe znaczenie utrzymania drugiego procesu genewskiego; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki specjalnego wysłannika ONZ Lakhdara Brahimiego na rzecz nawiązania pierwszych, bezpośrednich stosunków między walczącymi stronami; jest przekonany, że trwałe rozwiązanie obecnego kryzysu w Syrii może zostać osiągnięte wyłącznie w drodze szeroko zakrojonego procesu politycznego, któremu przewodzić będzie Syria przy wsparciu wspólnoty międzynarodowej; podkreśla potrzebę rzeczywistych przemian politycznych w kraju, na miarę aspiracji obywateli do wolności i demokracji; ponownie wzywa prezydenta Assada do ustąpienia;
 6. zwraca w związku z tym uwagę na kluczowe znaczenie środków budowania zaufania; nalega zatem, by delegacje biorące udział w negocjacjach osiągnęły i wdrożyły porozumienie o lokalnym zawieszeniu broni, zakończeniu oblężenia niektórych obszarów miejskich, w tym miasta Hims, uwolnieniu lub wymianie więźniów oraz ułatwieniu dostaw pomocy humanitarnej na rzecz ludności cywilnej znajdującej się w potrzebie, co stanowi podstawę negocjacji merytorycznych w oparciu o komunikat genewski; zauważa, że pierwsze rozmowy nie przyniosły zasadniczego przełomu ani zmiany stanowiska którejś ze stron; zwraca również uwagę na znaczenie zaangażowania wszystkich zainteresowanych kluczowych podmiotów międzynarodowych w drugi proces genewski; jest zdania, że długoterminowe zbliżenie między Zachodem a Iranem może zaowocować stworzeniem warunków regionalnych sprzyjających procesowi pojednania w Syrii;
 7. z zadowoleniem przyjmuje postępy oraz współpracę międzynarodową w dziedzinie zniszczenia syryjskiej broni chemicznej oraz wzywa do pełnego wdrożenia decyzji Rady Wykonawczej Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej z dnia 27 września 2013 r.; jest zaniepokojony doniesieniami, że do końca stycznia 2014 r. z Syrii usunięto w celu zniszczenia jedynie 5 % ogółu zapasów broni chemicznej; wzywa zatem władze tego kraju, aby przestrzegaly harmonogramu

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

ustalonego w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 (2013); wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na bezpieczny dla środowiska przebieg tego procesu oraz zagospodarowanie odpadów; podkreśla jednak, że przyczyną ogromnej większości ofiar śmiertelnych lub obrażeń odniesionych w krwawym kryzysie w Syrii była broń konwencjonalna;

8. podkreśla, że mając na uwadze wyjątkową skalę kryzysu, złagodzenie cierpienia milionów Syryjczyków potrzebujących podstawowych towarów i usług musi być priorytetem dla UE oraz całej społeczności międzynarodowej; wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do pilnego przyjęcia rezolucji humanitarnej na ten temat; zwraca się w szczególności do Rosji i Chin jako stałych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, aby wzięły na siebie odpowiedzialność i ułatwiły przyjęcie rezolucji humanitarnej; jeszcze raz nalega, by UE i jej państwa członkowskie wywiązały się ze swych obowiązków humanitarnych i udzieliły szerszej pomocy uchodźcom z Syrii, a także by skuteczniej skoordynowały wysiłki na tym polu; potępia systematyczne udaremnianie prób dostarczenia pomocy humanitarnej oraz wzywa wszystkie strony konfliktu, w szczególności reżim Assada, by ułatwiały udzielanie pomocy humanitarnej i wsparcia wszystkimi możliwymi kanałami, w tym ponad granicami i frontami konfliktu, oraz zapewniły bezpieczeństwo całemu personelowi medycznemu i wszystkim pracownikom humanitarnym;

9. przypomina, że zgodnie z międzynarodowym prawem humanitarnym osoby ranne i chore muszą otrzymać pomoc i opiekę medyczną w stopniu, w jakim tylko jest to wykonalne, i z jak najmniejszym opóźnieniem; zaznacza, że celowe wywoływanie głodu wśród osób cywilnych oraz zamachy na placówki opieki zdrowotnej są zakazane na mocy prawa międzynarodowego i będą uznane za zbrodnię wojenną;

10. ponownie wzywa społeczność międzynarodową do zapewnienia miejsc bezpiecznego pobytu wzdłuż granicy turecko-syryjskiej oraz ewentualnie w samej Syrii, a także do utworzenia korytarzy humanitarnych;

11. wzywa do natychmiastowego, bezwarunkowego i bezpiecznego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych, personelu medycznego, pracowników humanitarnych, dziennikarzy, przywódców religijnych i obrońców praw człowieka, w tym laureatki Nagrody Sacharowa z 2011 r. Razan Zajtuny, a także domaga się skoordynowanego działania UE na rzecz jej uwolnienia; wzywa wszystkie strony do zapewnienia im bezpieczeństwa; apeluje do rządu syryjskiego o umożliwienie międzynarodowym organom dokumentującym sytuację – w tym komisji śledczej ONZ ds. Syrii – natychmiastowego i nieograniczonego dostępu do wszystkich ośrodków zatrzymań;

12. potępia akty zastraszania i zamachy na działaczy pokojowych i dziennikarzy; z żalem odnotowuje cenzurę internetu oraz ograniczony dostęp do blogów i sieci społecznościowych; przypomina, że gwarancja wolności wypowiedzi, ochrona dziennikarzy oraz wolny i niezależny sektor mediów to podstawowe elementy demokratycznego procesu politycznego; zwraca również uwagę na znaczenie wzmocnienia podmiotów społeczeństwa obywatelskiego w Syrii, a także aktywnego i znaczącego zaangażowania kobiet, młodzieży i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w drugi proces genewski oraz w odbudowę państwa;

13. podkreśla znaczenie zapewnienia ochrony przez wszystkie podmioty szczególnie podatnym grupom społeczeństwa syryjskiego, takim jak mniejszości etniczne i religijne, w tym chrześcijanie, podczas trwającego kryzysu, a także ich udziału w drugim procesie genewskim, aby zachować tradycję międzykulturowego, międzyetnicznego i międzyreligijnego współistnienia w kraju dla przyszłości nowej Syrii;

14. domaga się stosowania zasady braku tolerancji dla zabójstw, porwań i rekrutacji, szczególnie dzieci, i domaga się, by wszystkie strony konfliktu w pełni stosowały się do rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1612 (2005) w sprawie sytuacji dzieci podczas konfliktów zbrojnych z dnia 26 lipca 2005 r.; podkreśla również znaczenie zapobiegania aktom przemocy seksualnej i przemocy na tle płciowym, a także zapewniania ofiarom należytego wsparcia; w tym kontekście podkreśla znaczenie programów wczesnego reagowania na przemoc na tle płciowym; z zadowoleniem przyjmuje również inicjatywę ONZ i jej partnerów humanitarnych o nazwie „No Lost Generation”, która ma pozwolić zapobiec utracie całego pokolenia dzieci syryjskich, pomóc im w poradzeniu sobie z balastem doświadczeń z kryzysu i zapewnić im przyszłość; zachęca UE do aktywnego wsparcia tej inicjatywy;

15. wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na sytuację uchodźców palestyńskich w Syrii, a w szczególności na dramatyczną sytuację humanitarną w obozie dla uchodźców Jarmuk; wzywa wszystkie strony konfliktu, by zapewniły Agencji Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie i innym międzynarodowym organizacjom pomocy natychmiastowy i bezwarunkowy dostęp do tego obozu w celu złagodzenia niewyobrażalnego cierpienia znajdujących się w nim ludzi;

16. w związku z tym w dalszym ciągu wspiera prace niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ds. Syryjskiej Republiki Arabskiej utworzonej przez Radę Praw Człowieka ONZ i ponownie wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do skierowania sprawy Syrii do Międzynarodowego Trybunału Karnego celem przeprowadzenia oficjalnego dochodzenia; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do podjęcia działań w tym kierunku;

17. wyraża uznanie dla społeczności przyjmujących uchodźców i dla krajów sąsiadujących z Syrią, w szczególności Jordani, Libanu, Turcji, Iraku i Egiptu, w związku z wykazaną przez nie zaradnością przy zapewnianiu schronienia i pomocy humanitarnej rodzinom uciekającym z ogarniętej konfliktem zbrojnym Syrii; ponownie wyraża poważne obawy dotyczące wpływu kryzysu syryjskiego na cały region, a szczególnie na Liban i Jordanię, pod względem humanitarnym,

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

społecznym, gospodarczym i politycznym oraz pod względem bezpieczeństwa; zaznacza, że potrzebna jest spójna reakcja w celu wsparcia krajów przyjmujących, w tym udzielenia im pomocy humanitarnej, rozwojowej i makroekonomicznej; ponownie apeluje do UE o zwołanie konferencji humanitarnej w sprawie kryzysu związanego z syryjskimi uchodźcami, w ramach której pierwszeństwo zostałyby nadane działaniom ukierunkowanym na kraje przyjmujące uchodźców w regionie i mającym na celu udzielanie im pomocy w przyjmowaniu wciąż rosnącej liczby uchodźców oraz w utrzymywaniu polityki otwartych drzwi;

18. podkreśla, że kryzys w Syrii wymaga spójnego wspólnego podejścia ze strony UE i jej państw członkowskich w dziedzinie dostarczania pomocy humanitarnej i w innych dziedzinach, w dalszym ciągu wspiera wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel Catherine Ashton i komisarz Kristalinę Georgiewę w wysiłkach na rzecz lepszego skoordynowania działań w tej dziedzinie;

19. z zadowoleniem odnotowuje pozyskane w Kuwejcie deklaracje wsparcia finansowego w wysokości 2,4 mld USD i wzywa darczyńców, aby spełnili obietnice i szybko zrealizowali te deklaracje; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania poczynione przez państwa członkowskie UE, będącej największym darczyńcą pod względem pomocy finansowej i deklaracji przyszłego wsparcia finansowego; zwraca jednak uwagę, że konieczne są dalsze znaczące wysiłki na rzecz zaspokojenia potrzeb humanitarnych w Syrii, dlatego też apeluje o dodatkowy wkład finansowy ze strony podmiotów międzynarodowych;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, parlamentom i rządów państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, specjalnemu wysłannikowi ONZ i Ligi Państw Arabskich do Syrii, parlamentowi i rządowi Iraku, parlamentowi i rządowi Jordanii, parlamentowi i rządowi Libanu, parlamentowi i rządowi Turcji, parlamentowi i rządowi Egiptu, parlamentowi i rządowi Rosji, parlamentowi i rządowi Chin oraz wszystkim stronom zaangażowanym w konflikt syryjski.
